

ปัจจัยการก่ออาชญากรรมทางเพศและพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ในการตัดสินคดี ของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา

Factors Affecting Sexual Offending and forensic Evidence in the Judgment of the Prisoners Accused of Rape

พุทธิพงศ์ พุทธวงศ์¹, นิช วงศ์สง่า² และ ณรงค์ กุลนิตะ³

^{1,2} คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

³ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Putthipong Putthawong¹, Nich Wongsongja² and Narong Kulnides³

^{1,2} Faculty of Science and Technology, Suansunandha Rajabhat University

³ Graduate School, Suansunandha Rajabhat University

รับบทความ (Received): 28 เมษายน 2562, แก้ไขบทความ (Revised): 22 พฤษภาคม 2562, ยอมรับการตีพิมพ์ (Accepted): 27 พฤษภาคม 2562

บทคัดย่อ

อาชญากรรมในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบและเกิดขึ้นใหม่อยู่เสมอ แต่มีอาชญากรรมอยู่รูปแบบหนึ่งที่เป็นความสนใจของสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ก็คืออาชญากรรมทางเพศ เพราะสังคมไทยถือว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องใหญ่ และเป็นคดีที่สะเทือนใจสังคมไทยมากอีกคดีหนึ่ง เช่นคดีข่มขืนและฆ่าเด็กหญิงอายุ 13 ปีบนรถไฟขบวนขึ้นนครศรีธรรมราช – กรุงเทพฯ ที่เป็นข่าวครึกโครมในช่วงปี พ.ศ.2557 อาชญากรรมทางเพศเป็นเรื่องที่มีกฎหมาย และศีลธรรม ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านร่างกาย และจิตใจของเหยื่อและครอบครัวซึ่งหากเป็นเด็กก็จะเหมือนเป็นตราบาปอย่างรุนแรงต่อเนื่องไปจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเด็กเหล่านั้นเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ บางส่วนมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นผู้ก่อปัญหาลักษณะเดียวกันนี้กับเด็กคนอื่นต่อไปเป็นลูกโซ่ไม่จบสิ้น งานวิจัยนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราจำนวน 21 คน จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยในการเกิดเหตุคือ (1) ปัจจัยภายในของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา (2) ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อและกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา (3) ลักษณะสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่กระทำความผิดและพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่นำไปสู่การตัดสินคดี โดยทุกปัจจัยล้วนมีความเชื่อมโยงในด้านการกระบวนและการเป้าหมายคือการป้องกันบุคคลทั่วไปให้ไม่ตกเป็นเหยื่อการข่มขืนกระทำชำเราในทุกด้านเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงเบื้องต้น โดยในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อและกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา คือผู้กระทำความผิดมีความต้องการทางเพศ หรือมีการใช้สารเสพติด

ปัจจัยภายนอกของผู้เสียหายที่มีส่วนทำให้ผู้กระทำผิดทางเพศตัดสินใจลงมือก่อเหตุ คือ การแต่งกายน้อยชิ้น หรือเดินคุยหรือเล่นโทรศัพท์ขณะเดินทาง ส่วนพยานหลักฐานที่ในการตัดสินคดีซับซ้อนขึ้นกระทำซ้ำเร้ามากที่สุดคืออาวุธที่กระทำผิด รองลงมาคือลายนิ้วมือแฝง

คำสำคัญ: การล่วงละเมิดทางเพศ, การข่มขืนกระทำชำเรา, หลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์

Abstract

Among various crimes emerging in the current time of Thailand, sexual offenses have been one of the most concerned issues. Sexual crimes are a serious matter, and has a strong negative effect on Thai society. Sexual offenses are considered wrong both legally and morally, affecting physical and mental conditions of victims and their families. Children exposed to such offenses could be socially viewed as severely 'sinned', affecting their lives in several ways, and some of them are liable to commit the same offenses in their adulthood. The findings in this study from 21 participants who were prisoners accused of rape indicated factors relating to the emergence of sexual offenses as the following: 1) internal factors of sexual offenders; 2) causes of sexual offenses; and 3) characteristics of risky environment for sexual offenses. Each of the factors was interrelated in terms of processes and goals, such as the protection of sexual victimization.

Keywords: Sexual Exploitation, Rape, Forensic Evidence

บทนำ

ในปัจจุบันการเสื่อมโทรมของสถาบันทางสังคมก็เพิ่มขึ้นจากอดีต จากผลโดยตรงทางด้านเศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ และการเมืองการปกครอง ทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้วิถีชีวิตของแต่ละบุคคลเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำให้สังคมต้องพจญกับปัญหาหลายด้าน และหนึ่งในนั้นก็คือปัญหาทางด้านอาชญากรรม ที่ปัญหาใหญ่ของสังคมและเป็นโรคร้ายที่รักษาไม่หายตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างไรก็ตามอาชญากรรมยังคงปรากฏอยู่ไม่ได้เลือกว่าจะเกิดกับบุคคลที่รวยหรือจน หรือไม่ว่าสังคมนั้นจะเจริญหรือด้อยพัฒนาก็ตาม

ปัญหาเด็กถูกล่วงเกินทางเพศ เป็นปัญหาทางสังคมที่พบได้บ่อยในปัจจุบัน ซึ่งผู้กระทำผิดส่วนมากเป็นคนที่เด็กคุ้นเคย หรือเป็นคนในครอบครัว และเมื่อทำความผิดแล้ว บุคคลเหล่านี้ก็จะพยายามปกปิดเรื่องโดยการกดดันเด็กในรูปแบบต่าง ๆ บางครั้งตัวเด็กเองเกิดความอับอาย หรือรู้สึกว่าการทำผิดของตัวเองไม่เลวเรื่องให้ใครทราบ คนทำผิดก็ยังย่ำแย่ ปัญหาเด็กจึงเป็นเหยื่อซ้ำซาก อาชญากรรมทางเพศเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆกว่าอดีตเพราะมีสิ่งจูงใจสิ่งเร้ากระตุ้นอารมณ์มากมายกว่าอดีต เช่น สื่อลามกอนาจารจากอินเทอร์เน็ตที่เป็นสิ่งที่หาได้ง่ายในปัจจุบันนี้ สิ่งที่มาอาจจะจะเป็นปัญหา

ที่ตัวของเหยื่อเอง ซึ่งอาจจะเป็นการซ้ำเติมเหยื่อ โดยที่เหยื่อแต่งตัวตามแฟชั่นตะวันตกมากจนเกินไป จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวอาชญากรตัดสินใจกระทำความผิดได้ง่ายขึ้น อาชญากรรมทางเพศไม่ได้เพียงจะกระทบกระเทือนต่อความรู้สึกกับสมาชิกทางสังคมเท่านั้นยังกระทบกระเทือนต่อจิตใจของผู้เสียหายหรือเหยื่อทั้งร่างกายและจิตใจที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ และจะเป็นสิ่งที่ผู้เสียหายจะต้องจดจำไปตลอด

ทั้งนี้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ฐานข่มขืนกระทำชำเราไม่น้อยที่เคยก่อคดีอื่นมาก่อนหน้านี้ บางรายเคยถูกจองจำในเรือนจำมาก่อนแล้วในการกระทำความผิดอย่างอื่น และมักพบว่ามีกรล่วงเกินทางวาจา หรือสัมผัสร่างกายเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่มีความผิดที่ไม่ร้ายแรงมาก่อน เช่น การกระทำอนาจาร ต่อหน้าธารกำนัลก่อนการก่อคดีข่มขืนกระทำชำเรา บางรายมีความผิดปกติทางด้านพฤติกรรม มีภูมิหลังทางครอบครัวที่มีปัญหา สุขภาพจิตบกพร่อง เติบโตจากสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

จากลักษณะดังกล่าว จึงทำให้ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะเข้าไปศึกษา สาเหตุของผู้ที่กระทำความผิดว่ามีความคิดอะไรก่อนกระทำความผิด มีปัจจัยอะไรบ้างที่ผู้กระทำความผิดตัดสินใจกระทำความผิดได้อย่างรวดเร็วโดยไม่คิดก่อน อายุของเหยื่อที่ผู้กระทำความผิดเลือกกระทำ และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา เพื่อเป็นแนวทางในการแสวงหาการป้องกันจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบ แก่ไข พ้นฟู บำบัด สภาพจิตของผู้กระทำความผิด และเหยื่อของอาชญากรรมโดยตรง ให้มีกระบวนการทางด้านความคิดและตัดสินใจอย่างถูกต้อง เพื่อให้บุคคลที่เคยต้องหาในคดีนี้ได้รับการยอมรับทางสังคมและกลับมาเป็นคนดีของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อเหตุและกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมแห่งคดีกระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราและพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่นำไปสู่การตัดสินคดีของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราในเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี

ทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของอาชญากรรมทางเพศ

อาชญากรรมทางเพศ หรือ การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ซึ่งถือว่าเป็นการขัดต่อประเพณีของสังคม เช่น การกระทำชำเราต่อผู้ที่ไม่สมัครใจ ต่อเด็กและผู้เยาว์ ต่อพี่น้อง ต่อสัตว์ การกระทำชำเราต่อเพศเดียวกัน การอวดของลับต่อผู้อื่น การเป็นชู้กับภรรยาหรือสามีผู้อื่น เป็นต้น

ในทางกฎหมาย ถือว่า การกระทำความผิดใด ๆ ก็ตามที่แฝงหรือกระตุ้นด้านพฤติกรรมทางเพศ ถือว่าเป็นการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศทั้งสิ้น เช่น การล่อลวงเพื่อสำเร็จความใคร่ของผู้อื่น จัดเข้าอยู่ในความผิดประเภทนี้ (Jaikwang, 1999, pp.16)

การข่มขืน (Rape) มีความหมายที่เข้าใจกันทั่วไป หมายถึง การร่วมเพศกับผู้หญิงโดยที่หญิง ไม่ยินยอม (Dasananjali, 1989)

ประเภทของการข่มขืน

รูปแบบของการข่มขืนเพิ่มเติมจาก 3 รูปแบบที่กล่าวมาแล้ว (Tanchainan, 2011) ดังนี้

- 1) การข่มขืนโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ เกิดขึ้นแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในปกครองในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล
- 2) การข่มขืนในสถานการณ์สงคราม จากการศึกษาของซูซาน บราวน์มิลเลอร์ มีข้อน่าสังเกตว่า การข่มขืนเกิดขึ้นทั้งในสงครามประกาศศานา เช่น สงครามครูเสดหรือในสงครามปลดแอกทางชนชั้น และประชาชาติ เช่น เกิดขึ้นในขณะที่ยกทัพแดงของรัสเซียบุกเยอรมันนีในสงครามโลกครั้งที่สอง หรือการข่มขืนที่เกิดขึ้นในสงครามแย่งอำนาจระหว่างมหาอำนาจในสงครามโลกทั้งสองครั้ง
- 3) การข่มขืนภายในครอบครัว เกิดขึ้นในหมู่สมาชิกของครอบครัว เช่น พ่อ - ลูกสาว อา - หลานสาว ลุง-หลานสาว เป็นต้น

แนวคิดความผิดปกติทางเพศ (Sexual Disorders) ความผิดปกติทางเพศที่พบได้บ่อยมีดังนี้ (Katumarn, 2003)

1. ความผิดปกติของเอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual Identity Disorders) รักร่วมเพศ (Homosexuality) คือความผิดปกติในพฤติกรรมทางเพศ เป็นไปในทางตรงกันข้าม การแสดงออก จะเป็นแบบเบี่ยงเบนทางเพศ เช่น แต่งกายเหมือนเพศตรงข้าม กิริยาท่าทาง การพูดจา กิจกรรมที่ทำ และที่สำคัญที่สุด คือ ความพึงพอใจทางเพศจะมีความรู้สึกอารมณ์เพศกับเพศเดียวกัน แต่ทั้งเกย์และเลสเบียน อาจมีความพึงพอใจได้กับทั้งสองเพศ เรียกว่าไบเซ็กชวล (Bisexuality) แต่ส่วนใหญ่ไบเซ็กชวล มักจะมีความพึงพอใจทางเพศกับเพศเดียวกันมากกว่า

2. ความผิดปกติในเอกลักษณ์ทางเพศ (Gender Identity Disorder) มีลักษณะสำคัญคือ คิดว่าตัวเองเป็นเพศตรงข้ามมาตั้งแต่เด็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะรู้สึกรังเกียจอวัยวะเพศของตนเองจนต้อง การผ่าตัดเปลี่ยน

3. กามวิปริต (Paraphilias) อาการสำคัญคือ มีความรู้สึกทางเพศกับสิ่งกระตุ้นที่ผิดธรรมชาติ มีหลายประเภท เช่น Exhibitionism ชอบอวดชอบโชว์ แก้วผ้าโชว์อวัยวะเพศตนเอง, Fetishism ใส่ชุด ขึ้นในหรือเสื้อผ้าอาภรณ์หรือวัตถุที่เป็นสัญลักษณ์ของเพศตรงข้าม, Frottage ชอบถูถู มักใช้สถานที่ คนแน่นเบียดเสียดยัดเยียดกัน แล้วใช้อวัยวะเพศถูถู, Voyuerism ชอบแอบดู ต้องแอบดูจึงจะเกิด ความรู้สึกทางเพศ , Pedophilia ชอบเด็ก ชอบมีเพศสัมพันธ์กับเด็กที่ยังไม่เป็นวัยรุ่น, Sadism

ชอบทำร้ายคู่ของตน จึงจะมีความตื่นเต้นทางเพศ Masochism ชอบถูกทำร้ายจึงจะมีความตื่นเต้นทางเพศ เป็นต้น

4. การตอบสนองทางเพศผิดปกติ (Psychosexual Dysfunctions) อาการที่สำคัญ คือ การตอบสนองเวลาที่มีเพศสัมพันธ์ผิดปกติ เกิดได้กับทั้งเพศชายและหญิง ตัวอย่างเช่น การล่อปากอ้ว (Immature Ejaculation) เมื่อเริ่มสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในช่องคลอด ก็ถึงจุดสุดยอดอย่างรวดเร็ว พบบ่อยที่สุด นกเขาไม่ขัน (Erectile Dysfunction ED or Impotence) มีความรู้สึกและความต้องการทางเพศ แต่อวัยวะเพศไม่แข็งตัว หรือแข็งตัวไม่นานเพียงพอ, การหมดความสนใจทางเพศ (Loss of Sexual Desire) สรุปได้ว่า ปัญหาทางเพศเหล่านี้จะนำมาซึ่งความผิดปกติทั้งทางพฤติกรรมและจิตใจของผู้ป่วย จนนำไปสู่การสูญเสียการทำหน้าที่ทางจิต จนไม่สามารถที่จะควบคุมตัวเองได้ ซึ่งถ้าหากไม่มีการป้องกันหรือรักษาก็อาจจะนำไปสู่การก่ออาชญากรรมทางเพศ เช่น การฆาตกรรมหรือการข่มขืนได้ในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Intawiwat (1998) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรง ในการก่ออาชญากรรมทางเพศ โดยศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังคดีข่มขืน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีระดับการศึกษาระดับชั้นประถม 1-6 ประกอบอาชีพรับจ้าง ปัจจัยด้านสถานการณ์แวดล้อมส่วนใหญ่เลือกใช้สถานที่มืดซิดที่อยู่อีกที่พักอาศัยของตนเองในการกระทำความผิด ประกอบกับรู้จักคุ้นเคยหรือมีความสัมพันธ์กับผู้เสียหายมาก่อนจึงเกิดความมั่นใจที่จะกระทำความผิด ในขณะที่กระทำการข่มขืนคิดว่าผู้เสียหายจะไม่กรีดร้องด้วยความหวาดกลัวและไม่กล้าต่อสู้ขัดขืน อีกทั้งเชื่อว่าจะรอดพ้นจากการจับกุมเพราะผู้เสียหายจะไม่กล้าแจ้งความ โดยจะจดจำวิธีการกระทำความผิดมาจากภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างจะทำการข่มขืนลำพังคนเดียว มักใช้คำพูดหวานล่อหลอกล่อให้ผู้เสียหายตายใจหลงเชื่อ โดยผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย เนื่องจากไม่มีการใช้อาวุธใด ๆ ประกอบการกระทำความผิด

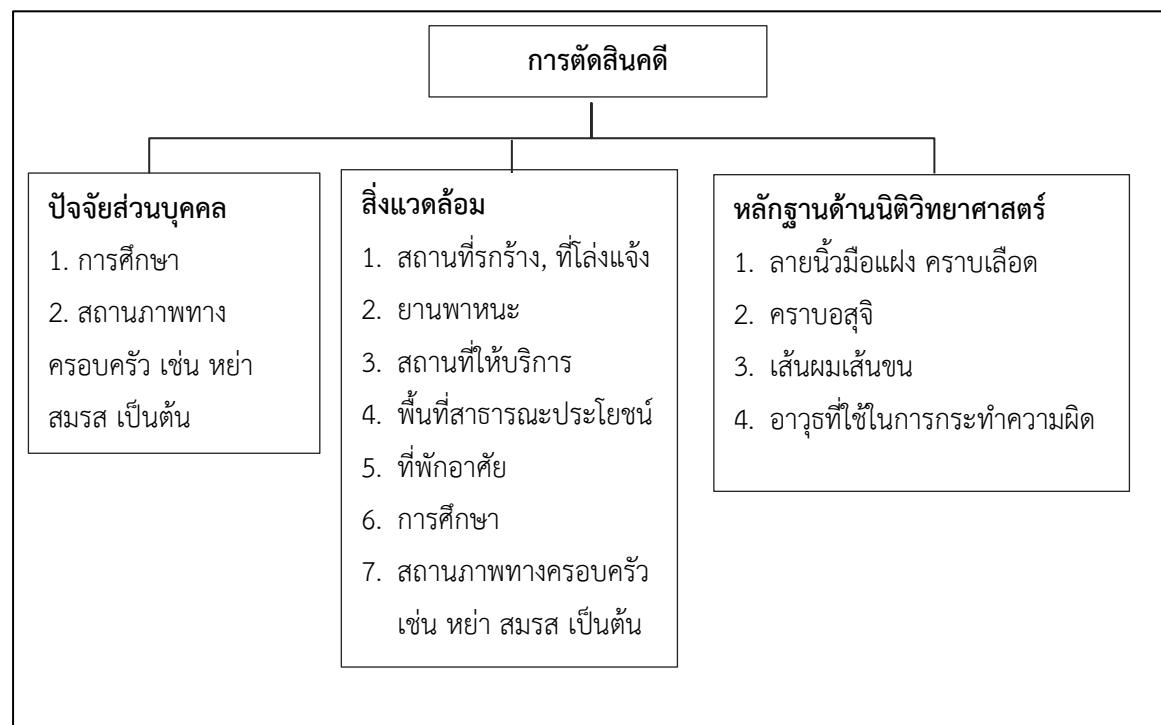
Moontichai (1998) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ กับระดับความรุนแรงของการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน กรณีการข่มขืนกระทำชำเรา พบว่าเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติเบี่ยงเบนมาก่อน ได้แก่ ดื่มเหล้า เสพกัญชา เล่นการพนัน ชอบทะเลาะวิวาท หนีออกจากบ้าน เที่ยวกลางคืน ทำให้การข่มขืนรุนแรงมากขึ้น

Jaikwang (1999) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราของเด็กของผู้ต้องขังชาย ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุดรธานี พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ มีอาชีพไม่มั่นคง มีรายได้ต่ำ ส่วนใหญ่สมรสแล้ว เป็นบุคคลที่ติดสุราติดยาเสพติด มีบุคลิกภาพแบบอันธพาล มีความเก็บกดทางเพศ มีภูมิหลังครอบครัวที่แตกแยก อยู่ในสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม โดยอยู่ในแวดวงของยาเสพติดและอบายมุข สำหรับเหตุการณ์ข่มขืนเด็ก พบว่า ช่วงเวลาเกิดขึ้นทั้งกลางวันและกลางคืน ในที่เปลี่ยวหรือลับตาคน ในบ้านพักของผู้กระทำความผิดหรือบ้านพักของเด็ก

ขึ้นอยู่กับช่วงโอกาสที่เอื้ออำนวย มีลักษณะความสัมพันธ์กับเด็กในฐานะเพื่อนบ้าน คนรู้จักญาติพี่น้อง พ่อเลี้ยงหรือพ่อที่แท้จริง สิ่งที่ยั่วยุให้เกิดเหตุการณ์ได้แก่ สุราและยาเสพติด อารมณ์ไม่เหมาะสมกับอายุ รวมถึงการมีภาวะจิตใจที่มีอารมณ์เกรี้ยวกราดตั้งแต่ยังเด็ก มักมีความฝักใฝ่สนใจในสิ่งลามกอนาจาร ประสิทธิภาพไปเปลือยและบางคนก็มีการเบี่ยงเบนทางเพศมาก่อน เช่น พวกถ่มองหรือชอบอวดอวัยวะเพศ ทำให้ความรู้สึกอารมณ์ที่เก็บกดไว้ระเบิดออกมาการกระทำจึงเกิดขึ้นมาเพื่อระบายความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนการก่ออาชญากรรมเพิ่มขึ้นได้ทั้งสิ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) โดยการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ปัจจัยการก่ออาชญากรรมทางเพศและพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ในการตัดสินใจของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา ผู้ศึกษาได้มีการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และประมวลผลข้อมูลในช่วงเวลา วันที่ 1 – 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561 วิธีการศึกษา ดังนี้

1. การสัมภาษณ์โดยมีแนวทางการสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยใช้คำถามตรงตามข้อมูลพื้นฐาน โดยการสัมภาษณ์รายบุคคล การสัมภาษณ์ตามแบบสัมภาษณ์เชิงลึกที่มีรายละเอียดครบถ้วน

2. การศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษา รวบรวม ค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ หนังสือ บทความ วารสาร วิทยานิพนธ์ การวิจัย อื่น ๆ ซึ่งข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ เพื่อนำมาใช้ ในการในการประกอบวิเคราะห์

ประชากรเป้าหมายเป็นผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเราคดีถึงที่สุดแล้ว ในเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี ที่ต้องโทษคดีข่มขืนกระทำชำเรา จำนวน 21 ราย เพื่อนำข้อมูลมาศึกษาวิเคราะห์ปัจจัย การก่ออาชญากรรมทางเพศและพยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์นำไปสู่การตัดสินคดีของผู้ต้องขัง คดีข่มขืนกระทำชำเรา มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ประวัติเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศ

ลำดับ	ชื่อ (นามสมมุติ)	เพศ	อายุ	สถานะ	นับถือ ศาสนา	พี่น้องร่วม บิดา-มารดา	สถานภาพของ บิดา-มารดา
1	ชาย	ชาย	45 ปี	หย่าร้าง	พุทธ	ชาย 2 คน หญิง 2 คน	หย่าร้าง
2	เอก	ชาย	47 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 1 คน	บิดาเสียชีวิต
3	บอล	ชาย	44 ปี	โสด	พุทธ	ชาย 1 คน หญิง 1 คน	ยังมีชีวิต
4	ปิ่น	ชาย	49 ปี	โสด	พุทธ	ชาย 2 คน	หย่าร้าง
5	บาส	ชาย	40 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 1 คน หญิง 1 คน	เสียชีวิต
6	น้อย	ชาย	47 ปี	หย่าร้าง	พุทธ	ชาย 2 คน หญิง 4 คน	บิดาเสียชีวิต
7	ดำ	ชาย	51 ปี	โสด	พุทธ	ชาย 2 คน หญิง 6 คน	เสียชีวิต
8	แจ๊ด	ชาย	36 ปี	โสด	พุทธ	ชาย 2 คน	ยังมีชีวิต
9	เปา	ชาย	39 ปี	โสด	พุทธ	ชาย 2 คน หญิง 1 คน	ยังมีชีวิต
10	หมาน	ชาย	40 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 1 คน หญิง 2 คน	ยังมีชีวิต
11	หนู	ชาย	40 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 4 คน หญิง 1 คน	บิดาเสียชีวิต
12	ฝ่าย	ชาย	41 ปี	สมรส	พุทธ	-	บิดาเสียชีวิต
13	หมาย	ชาย	35 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 2 คน หญิง 3 คน	เสียชีวิต
14	สมชาย	ชาย	36 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 1 คน หญิง 1 คน	เสียชีวิต
15	บ๊ิก	ชาย	34 ปี	โสด	พุทธ	ชาย 1 คน หญิง 1 คน	หย่าร้าง
16	เทิง	ชาย	36 ปี	หย่าร้าง	พุทธ	ชาย 2 คน หญิง 1 คน	หย่าร้าง
17	ใจ	ชาย	37 ปี	สมรส	พุทธ	ชาย 1 คน หญิง 2 คน	เสียชีวิต
18	นม	ชาย	37 ปี	โสด	พุทธ	-	เสียชีวิต
19	วิเชียร	ชาย	41 ปี	สมรส	พุทธ	-	หย่าร้าง
20	ปอล	ชาย	45 ปี	โสด	พุทธ	-	เสียชีวิต
21	โจ๊ก	ชาย	46 ปี	โสด	พุทธ	-	เสียชีวิต

ผลการวิจัย

1. ลักษณะผู้กระทำผิดทางเพศ

ตารางที่ 2 ลักษณะผู้กระทำความผิด

ลักษณะผู้กระทำความผิด	จำนวน (คน)	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
ผิวดำ	16	40.00 %
ผิวขาว	5	12.50 %
มีรอยสัก	5	12.50 %
มีแผลเป็น	7	17.50 %
ศีรษะล้าน	3	7.50 %
อื่น ๆ	4	10.00 %

ผลการวิเคราะห์ลักษณะผู้กระทำความผิดทางเพศคือชายผิวดำคิดเป็น 40 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ชายที่มีแผลเป็น คิดเป็น 17.5 เปอร์เซ็นต์

2. ผลการศึกษาปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อและกระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา

ผลการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อและกระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา และปัจจัยภายนอกของผู้เสียหายที่มีส่วนทำให้ผู้กระทำผิดทางเพศตัดสินใจลงมือก่อเหตุ

2.1 ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อและกระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา

ตารางที่ 3 ปัจจัยหลักที่เป็นสาเหตุของการก่อและกระทำความผิด

ปัจจัยหลักของผู้กระทำความผิด	จำนวน (คน)	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
มีความต้องการทางเพศ	17	40.47 %
ใช้สารเสพติด	15	35.73 %
รับรู้หรือเสพติดสื่อบลามกมาก่อน	7	16.66 %
มีความโกรธแค้น	1	2.38 %
มีความเชื่อทางไสยศาสตร์	-	-
มีเงิน	2	4.76 %

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้กระทำผิดทางเพศก่อเหตุมากที่สุดคือมีความต้องการทางเพศในขณะนั้นคิดเป็น 40.47 เปอร์เซ็นต์ ปัจจัยรองลงมาคือการใช้สารเสพติด คิดเป็น 35.73 เปอร์เซ็นต์

2.2 ปัจจัยภายในของผู้เสียหายที่มีส่วนทำให้ผู้กระทำผิดทางเพศตัดสินใจลงมือก่อเหตุ

ตารางที่ 4 ปัจจัยภายในของผู้เสียหาย

ปัจจัยภายในของผู้เสียหาย	จำนวน (คน)	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
ตัวเล็ก	3	14.28 %
แต่งกายน้อยชิ้น	13	61.92 %
เดินคุยหรือเล่นโทรศัพท์มือถือ	4	19.04 %
ใส่รองเท้าส้นสูง	1	4.76 %

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายในของผู้เสียหายที่มีส่วนทำให้ผู้กระทำผิดทางเพศตัดสินใจลงมือก่อเหตุมากที่สุดคือผู้เสียหายแต่งกายน้อยชิ้นคิดเป็น 61.92 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือผู้เสียหายเดินคุยหรือเล่นโทรศัพท์มือถือ 19.04 เปอร์เซ็นต์

3. ผลการศึกษาพฤติการณ์แห่งคดีกระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา

ผลการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ สถานที่ที่พบเห็นผู้เสียหายและลักษณะสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่กระทำความผิด

3.1 สถานที่พบเห็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 5 พื้นที่พบเห็นผู้เสียหาย

พื้นที่พบเห็นผู้เสียหาย	จำนวน (คน)	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
พื้นที่สาธารณะ	14	66.67 %
ผับ บาร์ (สถานบันเทิง)	1	4.76 %
ที่พักอาศัยของผู้เสียหาย	1	4.76 %
โรงเรียน มหาวิทยาลัย	3	14.28 %
อื่น ๆ	2	9.53 %

ผลการวิเคราะห์พื้นที่ที่ผู้กระทำผิดทางเพศพบเห็นผู้เสียหายครั้งแรกก่อนที่จะกระทำความผิดจะมีลักษณะพื้นที่แตกต่างกันออกไป โดยพื้นที่สาธารณะ เป็นพื้นที่พบเห็นผู้เสียหายง่ายที่สุดคิดเป็น 66.67 เปอร์เซ็นต์ เช่น สวนสาธารณะ รองลงมาคือ โรงเรียน มหาวิทยาลัย คิดเป็น 14.28 เปอร์เซ็นต์

3.2 ลักษณะสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่กระทำความผิด

ตารางที่ 6 พื้นที่ที่กระทำความผิด

พื้นที่ที่กระทำความผิด	จำนวน (คน)	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
พื้นที่เปลี่ยว (กลางวัน)	-	0 %
พื้นที่เปลี่ยว (กลางคืน)	11	52.38 %
สถานบริการ	4	19.04 %
ที่พักตนเอง	5	23.82 %
สถานที่อื่น ๆ	1	4.76 %

ผลการวิเคราะห์ลักษณะสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่กระทำความผิดมากที่สุดคือพื้นที่เปลี่ยวเวลากลางคืน คิดเป็น 52.38 เปอร์เซ็นต์ รองลงมา คือ บ้านพักของตนเอง คิดเป็น 23.82 เปอร์เซ็นต์

4. พยานหลักฐานที่นำไปสู่การตัดสินคดีขึ้นกระทำชำเรา

ตารางที่ 7 พยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์

พยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์	จำนวน (คน)	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์
ลายนิ้วมือแฝง	9	21.95 %
คราบเลือด	7	17.07 %
คราบสุมจิ	5	12.19 %
เส้นผมเส้นขน	7	17.07 %
อาวุธที่กระทำความผิด	13	31.72 %

ผลการวิเคราะห์พยานหลักฐานที่นำไปสู่การตัดสินคดีขึ้นกระทำชำเรามากที่สุดคืออาวุธที่กระทำความผิด คิดเป็น 31.72 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือลายนิ้วมือแฝง คิดเป็น 21.95 เปอร์เซ็นต์

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาประวัติเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทางเพศและครอบครัวในคดีเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดและการกระทำความผิดกฎหมายจากการศึกษาพบว่า ดังนี้

1. การใช้สารเสพติด และหมกมุ่นเรื่องเพศ

การมีพฤติกรรมการเสพยาหรือยาเสพติด ซึ่งพิษของสุราและยาเสพติดจะทำให้การควบคุมตัวเองไม่ดี ทำให้ขาดสติในการรับรู้ผิดชอบชั่วดี ความหมกมุ่นทางเพศ โดยการสะสมหนังสือ สื่อเกี่ยวกับการร่วมเพศ รวมทั้งชอบดูทีวี วิดีโอหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการร่วมเพศ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกสิ่งเร้า

และกระตุ้นความรู้สึกทางเพศออกมา จึงมีความต้องการทางเพศที่ตามมา โดยปกติเพศชายย่อมมีความต้องการทางเพศ หากบุคคลใดมีพฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศจนเป็นนิสัยแล้ว เมื่อมีบรรยากาศที่เต็มใจประกอบกับช่วงโอกาส สภาพแวดล้อมรอบข้างที่มากระตุ้นก็จะทำให้ขาดสติ ในการยับยั้งตัณหา อารมณ์ความต้องการทางเพศของตนเองซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการกระทำผิด

2. ลักษณะพื้นฐานของผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา

2.1 เชาวนปัญญา (Intelligence) นักวิจัยส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยทั่ว ๆ ไป มีเชาวนปัญหาค่อนข้างต่ำ

2.2 การศึกษา (Education) ส่วนใหญ่ผู้กระทำความผิดมีความรู้ในระดับประถมศึกษา มากกว่า ที่ได้รับการศึกษาระดับสูง

2.3 อาชีพ (Occupation) ส่วนใหญ่ของผู้กระทำความผิดมีอาชีพกรรมกร หรือคนงานที่ไม่ได้ใช้ฝีมือ

2.4 การมีครอบครัว (Marital status) ผู้กระทำความผิดประเภทนี้มักเป็นคนโสด นอกจากกรณี การนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกแสดงในที่เปิดเผย (Exhibitionism) เท่านั้นที่เกิดกับคนมีครอบครัวแล้ว

2.5 อายุ (Age) ตามผลการวิจัย นักวิจัยหลายคนพบว่าอายุของผู้กระทำความผิดมักจะสูงกว่า 30 ปีขึ้นไป แต่อีกหลายคนค้นพบว่าต่ำกว่า 30 ปี ที่มีความเห็นตรงกันก็คือการข่มขืนโดยใช้กำลังและการนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกแสดงในที่เปิดเผยมักเกิดกับคนหนุ่ม ส่วนคนสูงอายุมักทำผิดเกี่ยวกับเด็ก รวมทั้งการกระทำชำเราระหว่างเพศเดียวกัน (Sodomy)

2.6 เพศ (Sex) ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นชาย ที่เป็นหญิงมีน้อยมาก กรณีผู้หญิง ถ้ามีการกระทำผิดจะเป็นความผิดประเภทโสเภณี

2.7 บุคลิกภาพ (Personality) นักวิจัยต่างมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ มักจะเป็นบุคคลที่ค่อนข้างขี้อาย แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่คือ ผู้กระทำความผิดประเภทนี้ มักจะมีความผิดปกติทางจิตอย่างใดอย่างหนึ่ง

ลักษณะและสภาพทั่วไปของผู้กระทำความผิดทางเพศนั้น พออธิบายสังเขปได้ดังนี้คือ จะเป็นคน มีผิวลักษณะดำแดง และส่วนใหญ่มีแผลเป็นบริเวณตัว มีเชาวนปัญหาค่อนข้างต่ำ ไม่มีอาชีพที่เอื้อต่อการเกิดรายได้ หรือไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง และมักจะเป็นโสด อายุจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 30 ปี และมักจะเป็นบุคคลที่ขี้อายหรือไม่กล้าแสดงออกต่อสังคม

3. ปัจจัยภายในของผู้เสียหายและพื้นที่ที่กระทำความผิดพร้อมหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำไปสู่การตัดสินคดี

3.1 ปัจจัยภายนอกของเหยื่อ ไม่เจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่งมากนักส่วนที่จะคล้าย ๆ กัน คือ การแต่งตัวน้อยชิ้น การเดินทางคนเดียวและในเส้นทางเปลี่ยว

3.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่กระทำความผิดมากที่สุดคือพื้นที่เปลี่ยว เวลากลางคืน และที่น่าตกใจมากที่สุดคือการพาผู้เสียหายไปกระทำชำเราที่บ้านพักของตนเอง

3.3 หลักฐานทางด้านนิติวิทยาศาสตร์สำคัญมากกับคดีลักษณะนี้รวมถึงพยานวัตถุด้วย เช่น กล้องวงจรปิด หรือแม้กระทั่งอาวุธต่าง ๆ ที่นำมาก่อคดี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ได้ทราบถึงพฤติกรรมก่อนการกระทำความผิดว่าปัจจัยภายนอกภายในของผู้กระทำความผิด และการทำให้ตัวเองไม่ตกเป็นเหยื่อในเหตุการณ์ดังกล่าวซึ่งสามารถนำมาพัฒนาให้เป็นประโยชน์และปรับใช้ได้หลายด้านดังนี้

1. ด้านการป้องกัน

1.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา สามารถนำมาประยุกต์และนำมาป้องกันได้ไม่ให้เข้าไปอยู่ในสถานที่หรือเหตุการณ์ลักษณะดังกล่าว

1.2 สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งส่งเสริมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนของชาติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสมแก่วัย และรู้เท่าทันอารมณ์ความรู้สึกความต้องการของเพศชาย รวมทั้งส่งเสริมการมีความรู้และทักษะการต่อสู้ในการป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากบุคคลภายในและภายนอกครอบครัว

1.3 รัฐบาลควรดำเนินการควบคุมสื่อลามกอนาจารและสิ่งยั่วเย้าทางเพศ เช่น วิดีโอ สิ่งพิมพ์ที่สื่อแสดงในเรื่องการมอมเมาอย่างเข้มงวด จริงจัง และมีประสิทธิภาพ

1.4 ควรส่งเสริมหรือรับปรึกษาการแก้ไขปัญหาทางครอบครัวในรูปแบบที่หลากหลายผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ ทางอินเทอร์เน็ต หรือในรูปแบบการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น และส่งเสริมด้านการมีส่วนร่วมในการจัดทำกิจกรรมของสมาชิกภายในครอบครัวอย่างต่อเนื่องและเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นการเห็นคุณค่าของกันและกันของบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกิจกรรมที่เน้นภาระหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของหัวหน้าครอบครัว

1.5 ควรมีการแก้ไขรูปแบบการฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดทางเพศในเรือนจำและทัณฑสถาน ให้สอดคล้องกับลักษณะหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิด โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบต่อเหยื่อทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ด้านการเอาผิด

ควรมีมาตรการทางกฎหมายในการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการข่มขู่และยับยั้งการกระทำผิดต่อไป

3. พยานหลักฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่สามารถนำมาใช้ประกอบในการตัดสินคดี

อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด สามารถนำมาตรวจหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เพื่อหาผู้กระทำความผิดได้จากอาวุธ เช่น หลักฐานประเภทรอยนิ้วมือแฝง และ DNA เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- Dasananjali, T. (1989). **A study of personality and mental health problems of offenders in rape-killings**. Bangkok. Galya institutions Rajanagarindra. (In Thai).
- Intawiwat, E. (1998). **Factors relation to violence of sezuul crimes especially in rape offenders**. Thesis of Master's degree in Social Work (Social Welfare Administration and Policy). Thammasat University. (In Thai).
- Jaikwang, P. (1999). **Social factors on the juvenile rape of the male prisoners: case study at Udonthani Central Prison**. Bangkok. Thesis of Master's degree in Social Work. Thammasat University. (In Thai).
- Katumarn, P. (2003). **Happy with teenagers**. Bangkok. Mahidol University. (In Thai).
- Moontichai, P. (1998). **Social surrounding factors which related to violence of sexual offense of juvenile delinquency : a specific study of rape**. Thesis of Master's degree in Arts Program in Criminology and Criminal Justice. Mahidol University. (In Thai).
- Tanchainan, S. (2011). **Sanglaomaitaothiem**. Bangkok. Chian Thian Choen. (In Thai).
- Tingsapatti, J. (2005). **Criminal law 2 part 1**. Bangkok: Thai Bar Association. (In Thai).

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

นายพุฒิพงศ์ พุทธวงศ์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เลขที่ 1 ถนนอุทัยนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

patq.putthawong@gmail.com

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

ดร.นิช วงศ์ส่องจำ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชานิติวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เลขที่ 1 ถนนอุทัยนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

nich.wo@ssru.ac.th

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด

E-mail:

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ พลตำรวจโท ดร.ณรงค์ กุลนิเทศ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เลขที่ 1 ถนนอุทัยนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300

narong.ku@ssru.ac.th